

[Kaj Rasmussen.]

at man ikke kan opbygge forsorgen på helt så moderne og rationel vis. Derfor er intet så galt, at det ikke er godt for noget.

Det centrale i moderne dansk åndssvageforsorg er jo netop, at de store anstalter ikke på nogen god måde bidrager til imødekommelse af det hovedsynspunkt, at den evnesvage hører med i samfundet med rettigheder lige med alle andre medborgere. Disse lige rettigheder skulle gerne betyde mulighed for behandling, arbejde, bolig, undervisning og oplæring, så vidt vedkommendes evner rækker. Det er virkelig meningen, at den evnesvage skal være midt iblandt os, og derfor — alene derfor — skal hele arbejdet bygge på tilbud til den evnesvage. Vi må aldrig glemme, at formålet uafsladeligt må være at prøve på at skabe en så normal tilværelse for den evnesvage som overhovedet muligt. Fyn kan virkelig her få en chance for at leve op til det erklærede mål, just fordi vi som sagt aldrig har haft en sammentømret forsorg her.

Foruden at henvise til betænkningen gør den højtærede minister i bemærkningerne til lovforslaget opmærksom på, at den rammelov, der her er tale om i forbindelse med forsorgscentret for Fyn, i alt drejer sig om ca. 55 mill. kr. Det er mange penge; men det er jo ikke et beløb, som skal skaffes på én gang. Fortløbende vil der på de årlige bevillingslove blive optaget det beløb, som i den givne situation er påkrævet.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

Peter Larsen: Selv om vi på mange områder med rette er stolte af de socialpolitiske fremskridt, der er sket i snart mange år, er der alligevel steder, hvor der er visse mangler. En af disse mangler tilsigter det foreliggende lovforslag at råde bod på. Lovforslaget er som allerede nævnt et nyt led i udbygningen af forsorgsforanstaltningerne for de handicappede medborgere.

Jeg kan være helt enig med den foregående ærede taler i, at det er godt, at Fyn nu får sit eget center. Med en befolkning på 450.000 indbyggere, med en naturlig afgrænsning og med en række bestående enkeltinstitutioner er det rimeligt, at der

nu også på Fyn skabes et centralt grundlag for at fortsætte den videre udbygning af dette store felt. Det vil også medføre, at det fynske områdes vilkår kan blive ændret, således at Fyn går over fra at være det omstridte land mellem øst og vest til at være et sted, hvor den nuværende tilstand afløses af mere faste og effektive forhold.

Selv om der er visse mangler i andre egne af landet, har udbygningen af centrene i de andre landsdele skabt et godt grundlag for en videre udbygning her af hele det specielle område, som er dækket af denne lovgivning. Ganske vist kan der med rette peges på, at der stadig er mange felter, hvor behandlingen af de handicappede medborgere, måske ikke mindst de psykotiske børn, lader meget tilbage at ønske; men udbygningen af det fynske center er et led i forsøgene på at råde bod herpå, og den omstændighed, at der nu forhåbentlig skabes et sådant center på Fyn, bevirker, at man andre steder kan frigøre sig og ofre mere i takt med behovet, rimeligheden og den ansvarsfølelse, vi må nære over for disse medborgere. En videreførelse af de moderne behandlingsformer forudsætter nemlig en aflastning, der først rigtig kan blive realiseret, når Fyn udskilles som et selvstændigt område.

Jeg skal gerne erkende, at det kan være svært at opstille en rimelig prioritetsorden, når man går ind på en vurdering af, hvilke sociale områder der trænger sig mest på, men jeg vil uden at gå ind i en nærmere overvejelse af dette erklære mig enig med den højtærede socialminister i de tanker, der ligger til grund for lovforslaget.

Man kan sige, at dette socialpolitiske område heldigvis ikke tæller de mange medborgere, men man må dog samtidig erkende, at de sygdomme, der falder inden for rammerne af denne lovgivning, kan virke meget hårdt, ikke alene for de pågældende, men i lige så høj grad for deres pårørende. Det drejer sig her om en befolkningsgruppe, der ikke på samme måde som vi andre kan få lejlighed til at hævde sig, hvilket gør vort ansvar med hensyn til at skabe så gode vilkår for disse mennesker som muligt større.

Der er derfor også grund til at glæde sig over, at den moderne lægevidenskabelige forskning og de nye oplærings- og behand-